

**АЛЕКСАНДЪР БЛОК
ТИ ТВЪРДИШ, ЧЕ СЪМ
ХЛАДЕН, ЗАТВОРЕН И СУХ...**

Превод от руски: Петър Велчев, 2008

chitanka.info

ТИ ТВЪРДИШ, ЧЕ СЪМ ХЛАДЕН, ЗАТВОРЕН И СУХ... [0]

*Ти твърдиш, че съм хладен, затворен и сух
да, и с тебе ще бъда такъв:
не за ласкова реч изковах своя дух,
не за дружба калих своята стръв.*

*Ти самият преди бе по-мрачен, по-смел,
по звездите прочете вестта,
че грядущите нощи са тъмни, без цел,
че не знаем де свършва нощта.*

*Ето — съдна се всичко. Светът подивя,
няма фар на пустинния бряг.
За човек, неразбрал тези звездни слова,
нетърпим е околният мрак.*

*Той не знае какво досега е било,
и какво във нощта се таи —
той с умора, с погнуса отвръща чело
и копнежът за мъст го гнети...*

*Бях изпълnen с надежди и вяра, и смях,
доверчив бях, тъй както и ти.
И с детинска душа към света се стремях,*

без боязън от зли клевети...

*А сега тези чувства — къде ли са те?
Отлетяха към звездния град.
Онзи, който аз дирех с душа на дете,
днес за мене е чужд, непознат.*

*А самата душа — вечно чакаше зов,
да се втурне във буйна игра.
Изнемогна и тя от вражда и любов,
тази моя душа изгоря.*

*Днес остана ми свъсена вежда, уста
гневно свита — и тъжната власт
да бунтувам пак в женските жили кръвта
и да паля в тях зверската страсть...*

*Aх, по хорските порти не хлопай със жар,
твоят стон ще остане без ек:
зной, не ще ти съчувства нещастният звяр,
който някога бил е човек.*

*Ти зад маска желязна скрий своите сълзи,
поклони се пред святия гроб,
със желязо сърдечния рай запази
недостъпен за тъпия роб.*

1916

[0] Едно от последните стихотворения на Блок, публикувано в последния му поетически сборник „Седое утро“ (1920). В ръкописа стихотворението първоначално носи заглавието „Към приятеля“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.